

henholdt sig til Ministerens Udtalelse, idet Ministeren skulde have sagt, at man skulde se at blive enig om en Løsning. Det er ganske rigtigt, men der er jo mere end en Løsning mulig. Det, jeg har tilladt mig at sige tidligere, er, at jeg ikke har noget imod, at man bygger begge disse Baner, men et andet Spørgsmaal er det, om den ene skal gøres ubetinget afhængig af den anden. Saaledes som Forslaget vil blive, naar der kommer til at staa eventuelt, vil det komme til at betyde, at de kunne bygges begge, men ikke, at de skulle bygges begge, og det synes mig at være en ganske forstandig Stilling at indtage. Jeg har i alt Fald ikke noget imod at indtage en saadan Stilling. — Det blev ogsaa tilraadet at forkaste Vædringsforslaget under Nr. 14. Det skulde være saa forbausende, at der skulde være Tale om 3 Jærnbanelinier paa en Gang. Det Argument synes mig dog ikke at kunne bide ret stærkt her i Folketinget, thi for mig har der været Tale om ikke tre, men jeg tror nok en halv Snes ny Jærnbaner, uden at jeg har kendt dem tidligere, saa paa den Begrundelse tror jeg ikke, man kan komme til at forkaste det. (Udbrud.) Ja, det gør ikke saa stor Forskel, om det er tre Linier for samme Bane. Man har sat adskillige flere Streger paa et Kort og ofte lavet adskilligt om paa Linierne. For mig i hvert Fald har denne Argumentation ikke noget synderlig overbevisende ved sig — men det kan være, den har det for Folketinget. Om det i øvrigt er rigtigt, at vedtage dette Forslag, skal jeg ganske henstille til Tingets Afgørelse. For mig er det uden al Betydning, om man vedtager det eller ikke. Jeg sender aldeles ikke noget til den omtalte Jærnbanelinie, og derfor er jeg aldeles ude af Stand til at udtale mig om den. Saa kommer jeg til Vædringsforslaget under Nr. 16 om at indsætte en Jærnbane fra Hammel til Bræbrand Station. — Jeg maa meget anbefale, at man vedtager dette Forslag, og i saa Henseende gaar jeg bestemt imod det ærede Medlem (Højmark), der førte Ordet for at forkaste det. Det ærede Medlem var ikke fornøjet med Ministerens Tone ved Iste Behandling, men det ærede Medlem var altsaa ikke saa meget mod Ministerens Ord, og det kan jeg godt forstaa, thi det, jeg sagde, var rigtigt. Det er nemlig saa, at der foreligger Undersøgelser af 2 Jærnbanelinier fra Hammel til Aarhus, hvoraf den ene over Bræbrand. Nu tager man og sætter den ene ind paa Lovforslaget men ikke den anden, og den anden er den, der ubetinget kan gennemføres, til hvilken der er tegnet mest. Naar

der er 12 Forslagsstillere, maa de dog have kunnet se dette Forhold. — Jeg skal dog ikke tage Parti for den ene eller den anden af disse Jærnbanelinier, skønt jeg nok kunde have nogen Føje til at imødegaa det ærede Medlem, som førte Ordet. Naar f. Eks. det ærede Medlem sagde, at der er saa stor Fordel ved at faa den sydlige Linie frem for den nordlige, kunde jeg dog nok gøre opmærksom paa, at den er langt kostbarere, at den blandt andet betinger en særskilt Banegaard ved Aarhus, medens den nordlige Linie slutter sig til Statsbanegaarden, og der er adskillige andre Ting i Retning af Kostbarhed, som der nok kunde være Grund til at gøre opmærksom paa. Jeg ønsker imidlertid ikke i dette Øjeblik at tage Parti mellem disse Jærnbanelinier. Jeg siger blot, at naar der fra Ministeren foreligger og har foreligget i længere Tid, fra i Fjor, to Forslag om en Bane fra Hammel til Aarhus, og man udelader den ene af disse, som ubetinget er bedst tegnet, bedst gjort færdig, og tager den anden, saa er det ikke rigtigt. Det er ikke rigtigt fra et Folketingssynspunkt, naar man vil lave sig et Program, og andet er der jo ikke her Tale om. At det ærede Medlem, der har været saa heldig at blive Ordfører, og ganske sikkert interesserer sig for det ene af disse Jærnbane-forslag, straks har taget Parti, er en ganske anden Sag, det kan jeg forstaa, men jeg siger kun, at det vil være rigtigt at optage dem begge to paa dette Stadium, saa kan der senere blive stiftet Ret imellem dem — ved hvem det skal ske, kan man jo nærmere tale om — derfor anbefaler jeg meget Vædringsforslaget under Nr. 16 og tager noget stærkere Stilling der, fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem, som førte Ordet, var lidt ubillig i dette Spørgsmaal. Vædringsforslaget under Nr. 17 er lidet heldigt; det angaar en Jærnbane fra Rødkærøbro over Kjellerup til Silkeborg. Det ærede Medlem (Sloth), som har stillet det og motiveret det, fortalte, hvor mange Undersøgelser der havde været tidligere om Statsbane-anlæg her, og at den ene Minister havde sagt saadan og den anden saadan, og at Spørgsmaalet havde tidligere været under Overvejelse; blandt andet havde det ogsaa været under Omtale ved Flytning af Viborg Station. Det, der nu er Hovedsagen her, er imidlertid, at det ærede Medlem vel foreslaar en Privatbane med Statsstøtte, men den Tanke, der ganske sikkert ligger bag ved, er, at i Birkeligheden maa der blive Tale om en Statsbane paa vedkommende Sted. Altsaa, det, der maa blive